

ABBI GLINES

Alleen voor haar

Karakter Uitgevers B.V.

MARCUS

Terug naar mijn oude woonplaats verhuizen was klote. Alles aan deze stad herinnerde me aan de reden waarom ik hier was vertrokken. Ik had een leven in Tuscaloosa, en ik had dat leven nodig om te ontsnappen. Hier was ik Marcus Hardy. Waar ik ook ging, de mensen kenden me. Ze kenden mijn familie. En nu... nu werd er over mijn familie geroddeld. Dat was ook de reden dat ik naar huis was gekomen. Ik kon mijn zusje en moeder dit onmogelijk alleen het hoofd laten bieden.

Het schandaal dat ons boven het hoofd hing had me al mijn mogelijkheden en vrijheid afgenomen. Op het moment wisten nog maar weinig mensen hier iets van af, maar dat was slechts een kwestie van tijd. Binnenkort zou iedereen in Sea Breeze, Alabama weten waar mijn vader mee bezig was. Of liever, met wie mijn vader bezig was. De titel 'Mercedes-koning van de Golfkust' was zodanig belangrijk geweest voor een of andere op geld beluste hoer dat ze bereid was geweest om bij mijn goeie oude pa in bed te springen. De enige keer dat ik die sloerie aan het werk had gezien achter het bureau vlak bij het kantoor van mijn vader, had ik geweten dat er iets niet klopte. Ze was jong, maar een paar jaar ouder dan ik, bloedmooi en blijkbaar op jacht naar geld.

Pa kon zich niet inhouden en nu zouden mijn moeder en mijn zusje te maken krijgen met de schandalige gevolgen. De

mensen zouden medelijden hebben met mam. Ze ging hier al kapot aan, en ze wist niet eens dat de andere vrouw nog maar net een vrouw te noemen was. Mijn jongere zusje had hen op een avond op heterdaad betrapt toen mijn moeder haar naar het kantoor had gestuurd om pa zijn avondeten te brengen. Ze had me meteen hysterisch huilend gebeld.

Ik was met mijn opleiding gestopt, had mijn spullen gepakt en was naar huis gegaan. Er zat niets anders op. Mijn familie had me nodig.

Er werd op de deur geklopt en dat haalde me uit mijn innerlijke tirade. Ik ging naar de deur om te kijken welke meid er nu weer op zoek was naar Cage. Jezus, die gast had een eindeloze parade van vrouwen in zijn leven. Mijn nieuwe kamergenoot was een player. Een onwijze player. Vergeleken met hem stelde mijn beste vriend Preston niets voor. Ik draaide de knop om en trok de deur open zonder door het kijkgaatje te gluren.

Ik was degene die verrast was. Ik had me er helemaal op voorbereid om een lange, slanke, halfnaakte vrouw met overduidelijke, grote neptieten te vertellen dat Cage bezig was met een van haar collega's, maar er stond een zeer natuurlijke, bijna weelderige roodharige voor mijn neus. Ze keek me aan met roodomrande ogen, nergens ook maar een spoortje mascara te bekennen, en haar tranen glommen nog op haar wangen. Ze had niet een of ander ingewikkeld kapsel, maar had haar haar in een eenvoudige paardenstaart. Ze droeg een spijkerbroek en een zo te zien origineel concertshirtje van de *Back in Black*-tour van AC/DC.

Er was geen navel in zicht om de aandacht te vestigen op een platte, gebruide buik en haar kleren waren niet strak. Nou ja,

de spijkerbroek zat misschien een beetje aan de strakke kant, maar zo kwamen haar heupen goed uit. Mijn waardering van haar benen in deze spijkerbroek kwam echter abrupt tot een eind toen ik het gehavende koffertje zag waarvan ze het handvat in haar hand klemde.

‘Is Cage er ook?’ Haar stem klonk zangerig en gebroken tegelijk.

Het was moeilijk te bevatten dat dit meisje op zoek was naar Cage. Ze was totaal niet zijn type. Er was niet aan haar gesleuteld. Alles, van haar donkerrode haar tot aan de All Stars aan haar voeten, schreeuwde ‘niet de smaak van Cage’. En het feit dat ze een koffer bij zich had... Nou, dat kon niet veel goeds betekenen. ‘Eh, nou, nee.’

Ze liet haar schouders zakken en er ontsnapte nog een snik. Ze bracht snel een slanke hand omhoog in een poging dat verdrietige geluid te smoren.

Zelfs haar nagels hadden klasse. Niet te lang, met een glad, afgerond uiteinde en zachtroze lak.

Ze zuchtte diep. ‘Ik heb mijn telefoon bij mijn zus laten liggen. Ik moet hem bellen. Mag ik binnenkomen?’

Cage was op stap met een bikinimodel dat kennelijk een voorliefde had voor universitaire honkbalspelers. Ik wist door de manier waarop hij het me had verteld dat hij niet van plan was zich vanavond nog te melden. Hij zou haar telefoontje nooit beantwoorden, en ik wilde haar absoluut niet nog meer van streek maken. Er flitste een verschrikkelijke gedachte door mijn hoofd: hij had dit meisje toch zeker niet zwanger gemaakt? Kon hij verdomme dan niet zien hoe onschuldig ze was? ‘Eh, ja, maar ik weet niet of hij opneemt. Hij is vanavond... bezig.’

Ze schonk me een zure glimlach, knikte en liep om me heen. ‘Ik weet wel waar hij mee bezig is, maar hij praat wel met mij.’

Er klonk behoorlijk wat zelfvertrouwen in die woorden door. Zo veel vertrouwen had ik er zelf niet in.

‘Heb jij een telefoon die ik mag lenen?’

Ik groef in de broekzak van mijn spijkerbroek en gaf het ding aan haar. Het had geen zin om tegen haar in te gaan. Ze huilde niet meer en dat wilde ik graag zo houden.

‘Bedankt. Ik zal eerst proberen te bellen.’ Ze liep naar de bank, liet haar koffer met een bonk op de vloer vallen en plofte toen somber op de versleten kussens neer alsof ze daar al honderd keer eerder op had gezeten. Aangezien ik hier pas twee dagen woonde, kon ik niet weten of ze hier al eerder was geweest of niet. Cage was een vriend van een vriend die op zoek was geweest naar een huisgenoot. Ik had snel onderdak nodig gehad en hij had een mooi appartement. Preston zat in hetzelfde honkbalteam als Cage bij de plaatselijke universiteit en toen hij had gehoord dat ik onderdak zocht, had hij Cage gebeld en het voor me geregeld.

‘Met mij. Ik ben mijn telefoon vergeten toen ik ervandoor ging. Je bent er niet, maar je nieuwe huisgenoot heeft me binnengelaten. Bel me.’ Ze haalde haar neus op en verbrak de verbinding.

Ik keek gefascineerd toe hoe ze hem een bericht stuurde. Ze geloofde echt dat de mannelijke hoer met wie ik samenwoonde haar meteen zou bellen zodra hij haar bericht kreeg. Dit werd met de minuut intrigerender, maar ik maakte me ook steeds meer zorgen.

Ze verzond het berichtje en gaf me de telefoon terug. Er ver-

scheen een glimlach op haar vlekkerige rode gezicht vergezeld door een paar kuiltjes in haar wangen.

Verdomme, dat was schattig.

‘Bedankt. Vind je het erg als ik hier even wacht tot hij belt?’

Ik schudde mijn hoofd. ‘Nee hoor, helemaal niet. Wil je iets drinken?’

Ze knikte en ging staan. ‘Ja, maar ik pak het zelf wel. Mijn drankjes staan in de onderste la van de koelkast achter de light-biertjes.’

Ik fronste mijn wenkbrauwen en volgde haar de keuken in.

Ze trok de deur van de koelkast open en bukte zich om haar verborgen drankje te pakken. Zoals ze daar voorovergebogen stond was het moeilijk te missen hoe mooi haar vale spijkerbroek om haar perfecte hartvormige kont spande. En hoewel ze niet heel lang was, leken haar benen eindeloos door te gaan.

‘Ah, daar zijn ze. Cage moet nodig naar de winkel om nieuwe te halen. Hij laat een van zijn scharrels zeker mijn Jarritos drinken.’

Ik kon niet blijven raden. Ik móést weten wie ze was. Toch zeker niet een van zijn vriendinnen? Kon ze zijn zus zijn? De zus over wie Preston had verteld dat hij met haar had gedatet? Dat hoopte ik verdomme toch niet. Ik was geïnteresseerd en ik was al een tijdje niet meer in iemand geïnteresseerd geweest. Niet sinds het laatste meisje mijn hart had gebroken. Ik deed mijn mond open om te vragen waar ze Cage van kende, toen de telefoon in mijn zak overging. Ze kwam naar me toe en stak haar hand uit. Het meisje geloofde echt dat het Cage was. Ik keek op het schermje. Ja hoor, mijn huisgenoot had teruggebeld.

Ze pakte de telefoon uit mijn hand. ‘Hoi... Ze is een egoïstisch kreng... Ik kan daar niet blijven, Cage... Ik was niet van plan mijn telefoon daar te laten. Ik was gewoon van streek... Ja, je nieuwe huisgenoot is heel aardig. Hij heeft me goed geholpen... Nee, je hoeft je afspraakje niet af te blazen. Maak je werk daar maar af. Ik wacht wel... Ik beloof dat ik niet terug zal gaan... Ze is wie ze is, Cage... Ik haat haar gewoon...’

Ik hoorde het verdriet weer in haar stem.

‘Nee. Nee, echt, het gaat goed. Ik wilde je gewoon zien... Nee. Dan ga ik nu weg... Cage... Nee! Oké, goed dan...’ Ze gaf de telefoon aan me terug.

Dit gesprek verliep totaal niet zoals ik had verwacht. Dit meisje moest wel zijn zus zijn. ‘Hoi.’

‘Luister, zorg ervoor dat Low bij jou blijft tot ik terug ben. Ze is van streek en ik wil niet dat ze gaat. Pak een van die verrekte Mexicaanse frisdrankjes voor haar uit de koelkast. Die staan achter de lightbiertjes in de onderste la. Ik moet ze voor de andere wijven verstoppen die hier over de vloer komen. Alle vrouwen lijken die dingen lekker te vinden. Zet de tv aan, leid haar af, wat dan ook. Ik trek nu mijn spijkerbroek aan en kom naar huis. Ik ben er over tien minuten. Help haar maar haar gedachten te verzetten, maar raak haar níét aan.’

‘Eh, oké, tuurlijk. Is ze je zus?’

Cage grinnikte. ‘God nee, ze is niet mijn zus. Ik zou die verrekte drankjes nooit halen voor mijn zus of haar midden in een fucking trioetje terugbellen. Low is het meisje met wie ik ga trouwen.’

Daar had ik geen antwoord op. Ik keek om me heen en zag haar met haar rug naar me toe bij het raam staan. Die lange,

dikke koperen lokken krulden onderaan en kwamen tot halverwege haar rug. Ze leek in niets op de meiden met wie Cage regelmatig afsprak. Meende hij dat nou? Dat zij het meisje was met wie hij zou trouwen? Dat sloeg toch nergens op?

‘Hou haar daar, gast. Ik ben onderweg.’ En hij hing op.

Ik liet de telefoon op tafel vallen en staarde naar haar.

Ze keerde zich langzaam om, bestudeerde me eventjes en glimlachte. ‘Hij heeft zeker gezegd dat hij met me gaat trouwen, hè?’ Ze nam een slok van de oranje frisdrank met de Spaanse tekst op het label. ‘Gekke jongen. Ik had hem niet moeten storen, maar ik heb verder niemand.’ Ze liep naar de bank, ging op de oude, vaalgroene kussens zitten en trok haar benen onder zich. ‘Maak je maar geen zorgen. Ik ga nergens heen. Als ik dat zou doen, zou hij het huis van mijn zus overhoophalen en haar bang maken. Ik heb al genoeg problemen met haar en ik ben niet van plan om Cage op haar af te sturen.’

Ik liep langzaam naar de enige stoel in de kamer en ging zitten. ‘Dus jullie zijn verloofd?’ vroeg ik, met een blik op haar blote ringvinger.

Ze schudde met een droevige glimlach haar hoofd. ‘Nee, joh. Al was hij de laatste man op aarde. Cage heeft van die rare ideeën. Dat hij dat zegt betekent nog niet dat het ook waar is.’ Ze trok haar wenkbrauwen op en nam nog een slokje frisdrank.

‘Dus je gaat niet met Cage trouwen?’ Deze hele situatie was ontzettend verwarrend. Ik was behoorlijk geïnteresseerd in haar, dus het zou heel fijn zijn als ze dat voor me ophelderde. Ze beet op haar onderlip en het viel me voor het eerst op hoe vol die was.

‘Cage was tijdens mijn jeugd mijn “coole buurjongen”. Hij is mijn beste vriend. Ik hou verschrikkelijk veel van hem en ik heb verder echt niemand. Hij is de enige op wie ik kan rekenen. We hebben nooit een relatie gehad, omdat hij weet dat ik niet met hem naar bed zal gaan en hij heeft seks nodig. Hij gelooft ook heilig dat een relatie tussen ons vóór een huwelijk slecht zal aflopen en dat hij me dan zal kwijtraken. Hij heeft een irrationele angst om me te verliezen.’

Wist ze dat die gast de afgelopen week alleen al drie verschillende meiden had genaaid en dat hij toen ze hem had gebeld blijkbaar net met een triootje bezig was? Ze was zoveel beter dan Cage.

‘Je hoeft niet zo te kijken. Ik heb je medelijden niet nodig. Ik weet hoe Cage is. Ik weet dat je waarschijnlijk wel hebt gezien voor wat voor meiden hij gaat, en ik weet dat ik daar totaal niet op lijk. Daar ben ik me heel goed van bewust en ik leef niet in een fantasiewereldje.’ Ze hield haar hoofd iets schuin en glimlachte heel lief naar me. ‘Ik weet niet eens hoe je heet.’

‘Marcus Hardy.’

‘Zo, Marcus Hardy, ik ben Willow Montgomery, maar iedereen noemt me Low. Leuk je te ontmoeten.’

‘Dat is wederzijds.’

‘Dus jij bent een vriend van Preston.’

Ik knikte. ‘Ja, maar laat je daar alsjeblieft niet door afschrikken.’

Ze lachte voor het eerst hardop.

Het onverwachte plezier dat in dat eenvoudige geluid doorklonk verbaasde me. Ik vond het fijn haar te horen lachen.

‘Dat is goed. Preston is zo erg nog niet. Hij gebruikt dat

knappe koppie van hem graag om zijn zin door te drijven, maar ik ben veilig. Cage zou hem vermoorden als hij die mooie blauwe ogen van hem op mij zou richten.'

Was Cage zo beschermend omdat Preston vrouwen bij de vleet versleet of deed hij zo bij elke andere vent? Verwachtte hij serieus dat Willow braaf bleef wachten tot hij klaar was voor een relatie en met haar zou trouwen?

'Low!' bulderde Cage zodra de voordeur openzwaaide. Hij keek om zich heen tot hij Willow zag zitten. 'Jezus, schatje, ik was zo bang dat je er niet meer zou zijn. Kom hier.'

Deze kant van Cage had ik nog niet eerder gezien. Kennelijk raakte die kleine, mooie roodharige hem zoals niemand anders hem raakte.

Hij trok haar in zijn armen, pakte de vergeten koffer en nam haar mee naar zijn slaapkamer. De hele tijd fluisterde hij tegen haar.

Als ze me net niet had verteld dat ze weigerde seks met hem te hebben, dan had ik mezelf nu opgevreten met een gerechtvaardigde woede bij het idee dat hij iemand aanraakte die zo lief was nadat hij net het bed van niet één, maar twee meiden had verlaten. In plaats daarvan vrat mijn jaloezie aan me omdat ik wist dat hij haar zou mogen vasthouden en naar haar muzikale stem mocht luisteren terwijl ze hem al haar problemen toevertrouwde. Hij zou degene zijn die ze zou oplossen, niet ik. Ik had haar pas net ontmoet. Waarom zat dat me verdomme dwars?

WILLOW

Ik keek over de rand van het bed naar Cage die ontspannen naast me op de vloer lag. Vannacht had hij ergens een paar dekens en een kussen vandaan getoverd nadat hij was teruggekeerd van zijn neukdate. Hij stonk naar whisky en seks. Ik liet hem niet naast me slapen als hij een of andere onbekende meid had geneukt, die gekke jongen. Ik bedwong de neiging het lange zwarte haar voor zijn ogen weg te vegen. Ik moest weg. Als ik hem wakker maakte, dan zou hij me tegenhouden. Mijn zus verwachtte dat ik vandaag op mijn nichtje Larissa zou passen. Ik was nog steeds woedend op haar, maar Larissa was een baby en ze had me nodig. Zij kon er niets aan doen dat haar mama een egoïstisch kreng was.

Ik trok de spreij van het bed toen ik opstond en dekte het halfnaakte lichaam van Cage ermee toe. Hij had zich vannacht tot op zijn boxersshort uitgekleeft in een poging van de geuren van rook, whisky en goedkope wijven af te komen waarmee zijn kleren doordrongen waren. Tevergeefs, hij stonk nog steeds naar die dingen. Dat belachelijk gespierde lijf van hem had altijd een goudbruine kleur. Zijn moeder was honderd procent Indiaas geweest en dat was duidelijk in zijn trekken terug te zien. Die intens blauwe ogen van hem waren waarschijnlijk het enige wat zijn vader hem genetisch gezien, of op welke manier dan ook, had gegeven. Dat was een van de vele

dingen die Cage en ik met elkaar deelden: afwezige vaders.

In mijn koffer zaten de enige drie schone outfits die ik op het moment had. Mijn vuile kleding lag in een plastic wasmand in de hoek van Cage' kamer. Ik moest echt nodig de was doen. Ik greep een spijkerbroek en een T-shirt met de tekst HURRICANES BASEBALL dat hij me had gegeven uit mijn beperkte voorraad en kleepte me snel en stilletjes aan. Nadat ik mijn haar had geborsteld deed ik mijn koffer dicht en ik gooide mijn spullen van gisteravond in de wasmand.

Ik trok de slaapkamerdeur zachtjes achter me dicht zodat ik hem niet wakker zou maken, keerde me om en liep naar de koelkast. Ik had koffie nodig en ik wilde ook wat klaarzetten voor Cage voor als hij wakker werd. Hij zou het ongetwijfeld nodig hebben na vannacht.

‘Ik dacht dat je gisteravond was vertrokken.’

Ik draaide me snel om en zag daar Marcus Hardy aan de keukentafel zitten met de krant voor zich en een kop koffie in zijn hand. Was hij nou maar niet zo verrekete lekker. Marcus Hardy was zo ver buiten mijn bereik dat het niet meer grappig was. Hoe Cage aan een huisgenoot als hij was gekomen, wist ik niet. Preston moest een heel goede vriend van Marcus zijn, wat wel een beetje raar was aangezien Preston vrijwel dezelfde jeugd had gehad als Cage en ik. ‘Eh, nee, dat was Cage.’ Daar was weer die afkeurende frons die ik gisteravond ook al op zijn gezicht had gezien. Hij snapte totaal niet hoe het tussen Cage en mij zat. Ik wist niet of hij nu een oordeel velde over mij of over Cage, maar ik vond het maar niets. Ook al had hij de mooiste groene ogen die ik ooit bij een jongen had gezien.

‘Is Cage er niet?’

Lees ook van Karakter Uitgevers B.V.

ABBI GLINES

Adem

Deel 1 in de Sea Breeze-serie

In het kuststadje Sea Breeze maakt Sadie voor het eerst kennis met een beroemdheid... en met allesomvattende passie. Een spannend verhaal van bestsellerauteur Abbi Glines.

Sadie Whites werk aan het strand is niet zomaar een zomerbaantje, zoals veel van haar leeftijdsgenoten hebben. Haar alleenstaande moeder is zwanger en weigert te werken, dus ziet Sadie zich genoodzaakt haar werk over te nemen als dienstmeisje voor een rijke familie op een nabijgelegen eiland.

Als de familie in het zomerhuisje arriveert, komt Sadie er tot haar verbazing achter dat Jax Stone, een van de grootste tienersterren van de wereld, de eigenaar van het huis is. Als Sadie een normale puber was geweest – en niet eentje die al haar hele leven haar moeder opvoedde en het huishouden deed – dan was ze misschien enthousiast geweest over het feit dat ze voor een rockster werkt. Maar dat is ze niet.

Sadie mag dan niet onder de indruk zijn van Jaxs roem, hij voelt zich wel tot haar aangetrokken. Alles aan Sadie vindt hij interessant, maar hij probeert zijn gevoelens te onderdrukken. Relaties houden nu eenmaal geen stand in zijn wereld en hij vindt dat ze beter verdient dan hem. Maar de zomer duurt nog lang en op den duur merkt Jax dat hij door zijn passie buiten adem is... En dat Sadie voor hem de enige zuurstofbron is.

Houdt hun liefde stand, ook al komen ze uit totaal verschillende werelden? Lees dit adembenemende verhaal om erachter te komen!

ISBN 978 90 452 0975 3 | ISBN e-book 978 90 452 1115 2

Lees ook van Karakter Uitgevers B.V.

VERBODEN VRUCHT-OMNIBUS

ABBI GLINES

Bijna verliefd, Nooit verliefd, Voor altijd verliefd

Bijna verliefd

'Abbi Glines, you rock!' – Goodreads.com

De rijke zoon van een rockster. Een stoer meisje uit Alabama. Twee verschillende werelden. Eén zomer in Rosemary Beach.

Het laatste dat Blaire Wynn wil is bij haar vaders nieuwe familie in Rosemary Beach, in hun enorme villa aan het strand van Florida, gaan wonen, maar ze heeft geen keus. Ze is nog meer teleurgesteld door haar vader die met zijn nieuwe vrouw voor de zomer naar Parijs vertrekt, waardoor ze alleen is met haar nieuwe stiefbroer, Rush Finlay: zeer irritant, maar ongelooflijk sexy. Naarmate de zomer vordert ontdekt Blaire echter een onverwachte kant van hem. Maar hij heeft een geheim dat haar wereld zou verwoesten; komt ze daarachter voordat het te laat is?

Nooit verliefd

Het zinderende tweede deel in de populaire Verboden vrucht-serie. Blaire en Rush stoten elkaar af als twee magnetische polen, maar de aantrekkingskracht tussen hen is tegelijkertijd onweerstaanbaar. Ze kunnen niet zonder elkaar, maar of ze ooit samen zullen eindigen...

'Fantastische serie. Ik heb gelachen en gehuild, geweldig boek.'
– Amazon.com

Voor altijd verliefd

Rush had beloofd voor altijd bij haar te blijven... Maar beloftes kunnen gebroken worden.

In tweestrijd tussen de liefde voor zijn familie en zijn liefde voor Blaire, moet Rush een manier vinden de een te behouden zonder de ander kwijt te raken. Maar helaas is er geen plaats voor beide.

*Voor altijd verliefd heeft bijna 4.500 reviews en meer dan 70.000 ratings met gemiddeld meer dan 4 sterren op Goodreads! *

ISBN 978 90 452 1293 7